(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪ.)

ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ತಾವು ಬಹಳ ಕಾಲವಿದ್ದು ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತಾಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಸೆ. ಈ ಆಸೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದಲ್ಲೂ ಹುಟ್ಟಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಚುನಾವಣಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಖಾಯಂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುವಂತೆ ಓಟುದಾರರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಬೇಕು. ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಾವು ತುಂಬ ಅರ್ಹರು, ದಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಶಕ್ತರು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಸ್ಥಾನ ಬಲದಿಂದ ತಾವು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಬೆಳಸಿ ಈ ಸಭೆಯ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಸೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಘನತೆ, ಗೌರವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಲಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—I know all of you have got a very soft corner for me. Since this is only a congratulatory motion, I do not want that any more members should speak in praise of me. Therefore, I seek your permission to close this debate.

HON'BLE MEMBERS,

I take this opportunity to thank you wholeheartedly for having elected me unanimously to this high office. It is indeed very kind of you all to have conferred on me this great honour. It only shows the confidence and trust you have reposed in me. Let me assure you that I will try to discharge my duties without fear or favour and to your fullest satisfaction.

I am aware that the Speaker's place is one of greatest responsibility. After the advent of democracy and the establishment of the Parliamentary system of Government, the Legislature occupies a very important place in the administration of the country. The Executive is responsible to the Legislature.

Therefore for the proper functioning of the Legislature, it is very necessary to see that the business is conducted properly and healthy precedents and conventions are established. All these form an important part of legislative work.

I am highly conscious of the fact that this place was occupied by no less a great and worthy person than the late Sri H. Siddaiya, who filled this place with high honour and dignity. As a member of this august House, I have carefully watched the deliberations of the House and the dignified and impartial manner in which Sri Siddaiya conducted the business. We are all sorry that we have lost him from our midst. May his soul rest in peace.

The Legislature in Mysore has had a long history and we have developed very salutary conventions and precedents. Our legislature has earned a reputation second to none for the dignity and decorum in the conduct of its business and it shall be my endeavour to carry on these traditions.

You have made very kind references in your speech to my personal qualities. You have spoken well of me. It only shows your generosity and goodness. It will be my earnest endeavour to justify the great confidence and trust you have reposed in me.

As Speaker, I know, I must be fair and impartial to all the Hon'ble Members of this House, irrespective of their party affiliation and hold the scales even. I must not only maintain a high tradition and prestige of this House, but also the dignity of the office I hold. More than all, I consider it as my sacred duty to safeguard the legitimate rights and privileges of the Hon'ble Members of this House.

I earnestly appeal to you all to give me your valuable help and co-operation in the proper discharge of my duties, which the Speakers have been accustomed to receive at your hands in the past.

I thank you once again.

MYSORE BOARD OF REVENUE BILL, 1954.

Motion to consider.

Mr. SPEAKER.—Now the Debate on the Revenue Board Bill will continue.

Sri P. R. RAMAIYA (Basavanagudi).—Sir, the opinions expressed so far in regard to the constitution of this Board have not been pointing in one direction. There have been differences of opinion specially in regard to the constitution of the Revenue Board. As to what function it has to discharge,

there has been some mention about it. It is not merely a body which hears appeals, but it has also to co-ordinate the work of the various Heads of Departments. If the raiyat should get any relief, it should be by a body of people who have not already dealt with that case. In the case of the revenue appeal beginning from the Amildar right up to the Deputy Commissioner, the matter would have been dealt with. But again if it comes to the Board as it is going to be constituted containing the Revenue Commissioner, Excise Commissioner and others—these are all officers of more or less equal rank—it will be difficult for this Board which consists of officers of equal rank to dispose of matters in an impartial manner. Therefore it is very necessary that the Board should be constituted of men who are not Heads of Departments. We have in Madras a Revenue Board functioning and I learn that there was an idea of abolishing that Revenue Board. But as long as it was working, the members of the Revenue Board were not Heads of Departments. They were different men having higher powers than the Heads of Departments. Therefore, if we want to have the benefit of the Bill and if the matter has to be decided expeditiously, it is very necessary that the Board should be constituted by men who are not Heads of Departments but by men who are other than these. I venture to make a suggestion that this Board may comprise the senior I.A.S. officers and some judicial men also. A mixture of men of judicial experience will go a long may in helping the cause of the raiyat. Therefore, Sir, I would suggest that if we should have a Revenue Board it should be really beneficial to the cause of the raiyat. I would therefore suggest, Sir, that the Select Committee will have to consider the question of the constitution of the Board—whether it should comprise those who are not Heads of Departments and also some judicial men.

Sir, along with this, I would like to refer to the way in which the Revenue Department from the bottom-most level to the top-most level has been working. I think, Sir, it has been one of the most antiquated Department and I am of the opinion that, on the occasion of the formation of a Revenue Board, the work of this most antiquated department beginning from the Taluk Office right up to the Revenue Commissioner has to be reformed. Mere multiplication of agencies will not be for the benefit of the raiyat. Therefore, Sir, when you are thinking of the creation of the Revenue Board, you also kindly devote your mind to the sort of reforms that should be effected in the Revenue Department.

*Sri M. V. RAMA RAO (Tumkur).—Mr. Speaker Sir, a great many observations have been made on the Mysore Board of Revenue Bill which is now under discussion and most of the observations that were made in the course of the debate yesterday were highly critical not merely of the provisions contained in the Bill, but also of the Government generally and of the Hon'ble Revenue Minister in particular.

Sri Kadidal MANJAPPA (Minister for Revenue and Public Works).—I do not think so, Sir.

Sri M. V. RAMA RAO.—My esteemed friend Mr. K. Pattabhi Raman made a highly critical speech and he was as severely critical of my friend the Hon'ble the Revenue Minister as he was of the various clauses in the Bill itself. The Hon'ble the Revenue Minister was pleased to say just now that he does not think so. Sir, be that as it may, I should like to advert, in the first instance, to the Statement of Objects and Reasons appended to this Bill as also to the opening speech made by the Hon'ble the Minister when he moved for consideration of the Bill.

2-30 P.M.

In the Statement of Objects and Reasons it is said: "There is at present no statutory body like the Board of Revenue in the State with powers to exercise unified control in matters relating to land revenue including survey settlement and land records, sales-tax and other subjects. The departmental heads who are in charge of these subjects are vested with express statutory powers under the respective enactments governing these

(SRI M. V. RAMA RAO.)

subjects and Government have powers of appeal or revision. The need is keenly felt to have a statutory Board of Revenue for the State on the pattern of similar bodies functioning in certain States with powers of a Chief Controlling Authority." Such is the statement of the need and the necessity for establishing a statutory Board of Revenue in the State of Mysore. It is, therefore, somewhat astonishing that in clause 3 of the Bill, which relates to the constitution of the Board, no express or specific provision is made for including the Director of Land Records and Settlement or as he is generally designated, the Director of Survey Settlement, as a member of this Board. It is no doubt true thal clause 3 itself provides for officers other than those specifically mentioned in that clause.

Sri Kadidal MANJAPPA.—With your permission, Sir, the Revenue Commissioner is also the Commissioner for Land Records and Survey Settlement.

Sri M. V. RAMA RAO.—Sir, we have had a separate officer dealing with survey settlement and we have had at the same time, a Revenue Commissioner for many years in the State. It may be that at present both the offices are held by the same person. Even so, I should like to say that the necessity for including the officer who is the head of the Department of Survey Settlement in a Board like this, is greater than the necessity for the inclusion of the Commissioner for Local Self-Government. It is just possible that some cases which the Commissioner for Local Self-Government may have to hear and dispose of in the exercise of his appellate or original jurisdiction, may also be more appropriately dealt with by the Board of Revenue. But, it seems to me that in a very large number of cases which come up before the Government at present and which will have to come up before the Board of Revenue hereafter will be cases in which the knowledge, experience and the specialised acquaintance with the administration of the Survey Settlement Department will be of great avail and advantage to the Board itself in the disposal of matters which will come up before it. Therefore, Sir, I emphasise that whether the office of the Director for Survey Settlement and the office of the Revenue Commissioner are both held by the same person or whether they are held separately by two separate officers, the inclusion of the officer who is the Head of the Department of Survey Settlement would be not only desirable but very necessary in constituting a Board of Revenue. The use of the phrase "unified control in matters relating to land revenue including survey settlement and land records, excise, sales.tax and other subjects", I conceive, probably has reference to the wholesale desire of the Government to augment their revenue and to devise new ways of collecting the revenues that the State would get. Very desirable as this certainly is, it seems to me that no specific provisions have been made in the Bill itself enabling this statutory Board either to devise ways of avoiding leakage of revenue or devising ways of collecting or augmenting different sources of revenue which the State ought to have. It seems to me that the general structure of the Bill is more like constituting simply an appellate revenue authority in the place of the present appellate authority which is personified by the Revenue Minister himself. The Minister for Revenue not only deals with land revenue as such, he also happens to deal with sales-tax; perhaps, not with the excise; I am not quite up-to-date with regard to these matters. It is just possible for the Minister for Revenue generally to deal with all matters which fetch revenue to Government and which have a tendency to deprive Government of its legitimate revenues. Therefore, Sir, the present arrangement that prevails in the State, which constitutes the Hon'ble the Revenue Minister as the final appellate authority in all matters pertaining to revenue and allied matters, is exceedingly satisfactory. I am not averse to our improving the existing arrangements, if Government

have any desire to make such improvements, with a view to make available more time to members of the Cabinet to devote themselves to matters of policy, planning and such other maters.

Sir, it is true that in the neighbouring States of Madras and Bombay we have statutory appellate authorities in matters pertaining to revenue and allied matters. For instance, in the neighbouring State of Madras, there is what is known as the Board of Revenue functioning for quite a long number of years. So far as my lay acquaintance with the Board of Revenue in Madras goes, it seems to me that the way in which that Board is constituted in Madras is a considerable improvement upon the way in which we think to constitute a similar Board in Mysore. I say this with particular reference to functions and duties of the members of the Board itself. In Madras, appointments to the Board of Revenue are to be made by designating the members as First Member of the Board of Revenue, and so on and so forth. These members of the Board of Revenue are not officers who hold or exercise any other office or authority and function on the Board as ex-officio *persona designata*. The member of the Board of Revenue in Madras is just a member of the Board of Revenue. He has no other administrative or other functions. He does not exercise any other original or appellate authority in matters of revenue. Here, if the Revenne Commissioner is a member of the Board of Revenue, he functions not exclusively as a member of the Board of Revenue, but he also functions simultaneously as Revenue Commissioner and does the various official acts under the Land Revenue Code and other legislative enactments under which he is invested with power to pass orders, original or revisional. What happens if we make no drastic changes in the constitution of the Board will be, the Revenue Commissioner will continue to function as the Revenue Commissioner under the Land Revenue Code and other allied enactments, and, in addition, he will function as a member of the Board of Revenue which functions or is intended to function, as an appellate authority in the place of the Hon'ble the Revenue Minister. The way in which three or more officers have to function as members of the Board of Revenue seems to indicate the possibility of administrative friction or the probability of the Board not being able to function effectively as the final appellate authority in matters of revenue. The way in which this Board is proposed to be constituted would not secure this purpose.

It is inevitable that a certain amount of friction should exist or develop in the actual working of this Board, because the various officers who constitute this Board will be all officers with co-ordinate powers and the Board itself would have to sit in appeal over one or the other of these officers in respect of some orders.....

A MEMBER.—Sir, on a point of order: An Hon'ble Member is sleeping.

Mr. SPEAKER.—That is no point of order.

Sri M. V. RAMA RAO.—Passed by one or the other member of the Board. This possibility of friction is one obstacle to the proposed constitution of the Board.

The other objection is probably that the appellate authority will not be fulfilling the object for which it is sought to be established. It is jus possible, that the members ot the Board of Revenue, while sitting in judgment over a matter in which a colleague of theirs has passed an order in the exercise of his original authority, whatever may be the matter, would not be as free as it is desirable, to exercise their judgments unfettered by considerations such as those which must arise in their mind when dealing with a matter in which a colleague of theirs has already exercised judgment and would further be restrained in their judgment by the consideration that that colleague when he has the opportunity of sitting in judgment along with one or other members of the Board in a matter in which one of those may have passed an order in the exercise of his own original authority, may be similarly disturbed in the exercise of free judgment and in the exercise

(Sri M. V. Rama Rao.)

of that judicial objectivity which alone is the most necessary attribute of an appellate tribunal.

Next, Sir, it seems to me that the Bill is not calculated to relieve my esteemed friend the Hon'ble the Revenue Minister of the very onerous duties which would devolve upon him, and which has devolved upon him till now, in the matter of disposing of revenue matters as the final appellate authority. Yesterday, the Hon'ble the Revenue Minister was explaining to the House during the course of the debate, and as far as I remember, when my friend Sri K. Pattabhi Raman was making his speech, that inspite of his having disposed of as many as a thousand revenue appeals.....

Sri Kadidal MANJAPPA.—More than that.

Sri M. V. RAMA RAO.—It would not make any difference to the point I am making out. It may be 1,500; I am willing to agree that it is more. That inspite of his having disposed of over a thousand appeals he has still on his hands very nearly 400 revenue appeals pending with him, if I may say in all friendliness and without meaning any offence whatever to my esteemed friend the Revenue Minister, is not either a highly complimentary record or any record that has not been or cannot be surpassed. As a matter of fact, having been a very busy member of the legal profession himself before he made up his mind to assume a political office, my friend the Revenue Minister knows that half a dozen cases in the course of a day is next to nothing for a busy lawyer and half a dozen or even a dozen appeals to be heard and disposed of in the course of a day is also very nearly next to nothing for a judicial or quasi-judicial appellate authority. And therefore if we boil out thisdisposal of thousand revenue appeals in the course of 30 months, it would really come down to not much more than 50 or so in the course of a month and if that is so, making due allowance for the other administrative and political distractions, personal disabilities and inconveniences from which every minister necessarily suffers, I should think that if he found time to sit in his Chamber and hear appeals, say 150 or so in a month of 30 days, he would not need to hear more than five appeals in the course of a day on an average. That is I think not at all a terrifying prospect for my friend the Revenue Minister because I know that, though he has not a very well built physique, he has abundant reserve of nervous energy.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Thank you for the compliment.

Sri M. V. RAMA RAO.—Except when certain situations occur and those occasions are happily very rare. And therefore I should think that a thousand or fifteen hundred revenue appeals disposed of in the course of $2\frac{1}{2}$ years should not discourage him at all and the fact that he has still on his hands 400 odd appeals should not compel him to suggest to this House that it is necessary to relieve the concerned minister of the statutory legal necessity of having to hear these appeals himself. I personally consider that our existing arrangements for having the Revenue Minister to dispose of finally all revenue appeals is quite a satisfactory arrangement. It has worked satisfactorily not for just 5 or 10 years but for perhaps 50 years. And if it happens that at the moment we have a heavy number of appeals pending, it must be owing to other factors for which other remedies may be found out.

Sri Kadidal MANJAPPA.—By way of personal explanation, one minute. I did not complain that I am incapable of managing this work. For other reasons I said that the Board is necessary. Up to now I have received about 311 appeals. The pendency is 478 or so. So far as pendency is concerned, it is not much.

Sri M. V. RAMA RAO.—It is far from my intention to suggest or state that the Hon'ble the Revenue Minister is not capable of coping with either the volume or the quality of the work that comes up in appeal before him as the final revenue appellate authority. I do not suggest it. I was merely adverting to certain figures cited

yesterday in the House. I leave the point there.

It will be seen that clauses 6 of this Bill provides for powers of revision of the State Government.

"6. The State Government may at any time, call for the records of any case which has been decided by the Board, and if the State Government after such enquiry as it deems fit and after hearing the parties, if any, to the case, is satisfied that the decision of the Board is contrary to law and has resulted in a miscarriage of justice, pass such orders thereon as the State Government deems legal and just :

Provided that nothing in this section shall apply to—

"(i) any order of the Board under the Mysore Sales Tax Act, 1948 (Mysore Act XLVI of 1948) or the Motor Spirit (Taxation on Sales) Act, 1949 (Mysore Act XLIX of 1949) ; and

(ii) orders in such classes of cases as may be prescribed."

The revisional powers of Government are retained by clause 6 of this Bill and as was very picturesquely described by my friend Sri K. Pattabhiraman yesterday, the distinction between appeal and revision is not much. The distinction in practice amounts to not more than the manner of drafting the petition, which if it is drafted in one form would be called a memorandum of appeal or if drafted in another form would be called a revision petition. The object or the attempt in both cases would be to reopen not merely matters of fact but all matters contained in the record either by way of evidence or by way of appeal provision including mahazars and othe matters. Therefore, if Government in the exercise of its revisional jurisdiction is required to hear parties to a matter which has been decided by the Board. . . .

Mr. SPEAKER.—May I know whether the Hon'ble Member's intention is to take some more time ?

Sri M. V. RAMA RAO.—A little more time, Sir.

Mr. SPEAKER.—Then the House will now rise for lunch and meet at 3-30.

The House adjourned for Lunch at Three of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair].

Sri M. V. RAMA RAO.—Sir, I was referring to the revisional powers of the Government provided in clause 6 of the Bill. I was saying that the matters which have been decided by the Board of Revenue in appeal will still come before the Government in the form of revision petition and although the procedure lays down a distinction between an appeal and revision, in actual practice, there is no difference in substance and the hearing is not confined to a mere point of law or a mere disputed fact, but hearing has to be gone through all over again on the very matters which have been decided by numerous tribunals starting perhaps from the Amildar or the Sub-Division Officer and coming up in appeal through successive stages before the Revenue Board, and cases which have finally been decided by them in appeal, will come up before the Government in the form of revision petitions ; since the clause provides that revision petitions will lie on the ground that the decision of the Board is contrary to law and has resulted in miscarriage of justice, it will be sufficient to make this averment in the revision petition in order to gain a hearing though it may not secure a reversal of the order passed by the Board. Therefore, Government will still be subjected to the necessity of deciding whether a revision petition is admissible and should be admitted on the ground stated in the petition and if so, then post it for hearing upon the point upon which it has been admitted. This in fact will mean that, instead of having to hear the matter in appeal in one instalment at one hearing, the Minister will be compelled in actual

(SRI M. V. RAMA RAO.)

practice to devote his mind to this business on two occasions in respect of each such matter which may come up for revision. The revision petition would have to be heard upon the points as to whether it should be admitted, whether the grounds stated are sufficient and then after it has been admitted, it has got to be heard on its merits. This, I think, makes it quite clear that instead of relieving the present appellate authority of the volume of work which devolves upon it now, the real result will be that he will have to perform the same duty not once, but in most cases, at least twice.

These broadly are some of the features which are not satisfactory from the point of view of the constitution of the tribunal and from the point of view of the administration of revenue law. Looking at this Bill from the point of view of a person who approaches these authorities for relief, it seems to me that the establishment of this statutory Board will not only make for further delay in the disposal of revenue matters, but that it will also make for further dilatoriness and consequent further disadvantage and inconvenience to parties who seek relief at the hands of the appellate authorities. Let us by way of illustration picture to ourselves any ordinary matter which comes up in the form of revenue appeal before the Assistant Commissioner or the Deputy Commissioner—a matter pertaining to the grant for land or a matter pertaining to any other similar subject affecting either the occupancy right or the assessment fixed or any such allied matter. When the appeal is heard and decided by the Deputy Commissioner, an appeal would lie to the Revenue Commissioner. It is not quite clear to me, because I had not enough time to check up the various provisions and equip my mind about it. It seems to me that the Revenue Commissioner may still have to hear this appeal from the order of the Deputy Commissioner in such a matter, and having heard it, whenthe matter comes up before the Board of Revenue he may not hear, but the other Members of the Board would hear it. It is not clear to me whether the appellate authority of the Revenue Commissioner over the Deputy Commissioner in revenue matters is retained or is taken away. There are matters in which the Revenue Commissioner in the exercise not of appellate authority over other subordinate revenue officers such as the Deputy Commissioner, but in the exercise of original authority under one or the other enactment may have passed an order from which an appeal might come up before this Board, in which it would be desirable for him that other members of the Board should sit and hear the appeal. But if there is a matter upon which he has already heard an appeal in his capacity as Revenue Commissioner and the matter comes up before the Board of Revenue, I do not think why or how the procedure to exclude him from hearing the appeal as a member of the Board of Revenue can be said to be an improvement. In the law courts, for instance in the High Court, where judges who hear a matter as Division Bench arrive at different conclusions upon hearing on the same matter, the practice is to constitute a Full Bench or to refer the point to a third judge for arriving at a finding when the differing judges are not excluded from sitting on the Bench along with other judges and hearing the matter to enable the court as a whole to come to a decision which is effective and can be operated. There is really no reason why the Revenue Commissioner or the Commissioner for Sales-Tax or the Commissioner for Excise, who deals in essence with matters of revenue should not so sit at any hearing of an appeal as a Member of the Board along with the other Members who constitute the Board even in a matter in which he has already come to a decision sitting in appeal in the exercise of his own particular power.

These are some of the factors which would determine the usefulness of the tribunal or the Board after it has been actually set up. It seems to me that, instead of simplifying the procedure for obtaining relief in matters which come up before these authorities, the provisions of the Bill actually have the effect of making the procedure a little

more difficult and in the process of obtaining relief a little more expensive; and where interim relief such as an order of stay is required, it may well happen that such relief is not readily obtainable by reason of the other administrative and official pre-occupations of these Members who are proposed to constitute the proposed Board of Revenue. It is common knowledge that the Revenue Commissioner has considerable touring. I am sure, the Commissioner for Local Self-Government also has occasion to be going about on tour. If these officers are not readily available at their headquarters and if it happens that an order has been passed by the Excise Commissioner and the order is taken up in appeal to the Board of Revenue and the other members of the Board of Revenue are not at headquarters but happen to be on tour and the only member of the Board available happens to be the Excise Commissioner, then, no interim relief is available. It might happen and considerable inconvenience and injury in many cases might result as a result of interim relief not being immediately available. For these reasons, I consider that the constitution of the Board of Revenue should not only be different but should also be divorced from administrative officers. Members of the Government are of opinion that it is desirable to have a Board of Revenue. Let us, by all means, have a Board of Revenue. But, let us not constitute it with officers who have already on their hands plenty of other work, probably sufficient work and could ill find time to devote to function as members of the Board of Revenue, to sit and hear appeals. If, for reasons of economy, as it is considered not feasible to have members of the Board of Revenue, those not holding other administrative posts, then, let us deprive them of their existing appellate authority; that could be a more reasonable way of dealing with the question. Let the decisions at the level of Deputy Commissioner and other co-ordinating officers be final and let the appeal from those orders lie straight to the Board of Revenue instead of lying to the Revenue Commissioner or the Excise Commissioner or the Commissioner for Local Self-Government and again the Board of Revenue in which these very officers sit. The other way of doing it would be, to have three members on the Board of Revenue, one of whom should be in a position to deal with the admission of appeals or revision petitions or grant interim relief and two of whom could sit and hear appeals and pass orders which should be final. If Government are anxious, for whatever reasons, to retain in their own hands the final authority for disposing of Revenue matters in the exercise of their revisional jurisdiction, the best thing is to retain the present arrangement of exercising their appellate power as they are now doing. I suggest this not with a view to give vent to my feeling of contravention towards the Government but with a view to help my esteemed friend the Hon'ble the Revenue Minister, for, this Bill, after it is passed into law, will be sent out through one door and will be coming back to him through the other door; and, not only it will involve additional administrative work to be performed in various offices at considerable public expense and time but it also will still have the effect of leaving on the hands of Government almost the same volume of work.

Sir, it might be useful to know what has been done in the State of Bombay, for instance. In Bombay, in the year 1939, an Act has been passed called the Bombay Revenue Tribunal Act of 1939 which is an Act to provide the constitution of a Revenue Tribunal for the Province of Bombay. What is provided there is, that the Provincial Government shall constitute a Tribunal, called the Bombay Revenue Tribunal, the Tribunal shall consist of members possessing such qualifications as may be prescribed. It is a very delightful way of constituting a Tribunal, but the Government of Bombay have a a tradition of doing the right things in spite of vague phraseology employed in legislative enactment. The authority of this Tribunal is final. It is provided in Section 5 of this Act as follows:—

(SRI M. V. RAMA RAO.)

> " In the exercise of the jurisdiction conferred upon it under Section 4 in any case, the Tribunal shall have and may exercise all the powers which the Provincial Government had or could have exercised in such case ".

Under Section 6 of that Act, it is provided that no appeal shall lie against any order passed by the Tribunal in the exercise of its powers of appeal or revision under Section 4. Under Section 7, it provides for the review of the orders of the Tribunal:

> " The Tribunal may, either on its own motion or on the application of any party interested, review its own decision or order in any case and pass. . . " and so on and so forth.

No provision is made in this Act for revision to Government from the orders passed by the Appellate Tribunal. It all depends on, if I may say so in all sincerity and friendliness to my esteemed friend the Revenue Minister, who constitute the Board; if we know whom to put on the Board of Revenue, we need not be anxious to provide for any revision to Government on the ground that the decision of the Board may be contrary to law or may result in miscarriage of justice. We ought to know in constituting a Board of Revenue, and an authority as important as the Board of Revenue, that such persons should be appointed to the Board of Revenue who, by virtue of their qualifications and other attainments, are incapable of going contrary to law in matters with which they are concerned or of doing things which would result in miscarriage of justice. It would be relevant in this connection to remind ourselves that, while a revision has been provided for to Government from the final appellate orders of this Board of Revenue, nothing prevents an aggrieved person from approaching the High Court, for instance, on the ground that the Revenue Minister or the State Government has exceeded its authority or has acted outside the scope of its legitimate authority as laid down, in exercising its jurisdiction. What would happen is, we would not only add to the difficulties of the Government but we would also be adding to the difficulties of the High Court and also the litigants. We would be tempting the aggrieved parties to seek more relief from diverse Tribunals; that, I think, is certainly not conducive to the efficiency and the working in the Revenue and allied Departments. It would be a truism for me to say that expediency is the essence of the administration in revenue matters, because they fetch money to Government and dilatoriness is not certainly in the interest of the Government. Therefore, I would suggest that either we retain the present arrangements with regard to the final appellate authority being exercised by Government itself or we alter the constitution of the Board so as to invest it with final appellate authority and not be too much concerned about retaining revisional authority in the hands of Government, because, as I said, in Bombay they have found it possible to provide adequate relief. This Act is 15 years old and it does not appear to have been a subject matter of great controversy; and the schedule of this enactment mentions as many as 13 different legislative enactments in respect of which, the authority of Government would be exercised by the Revenue Tribunal. To me it seems that, if we can do something along the lines of what has been done in the neighbouring States, the Bombay Act would furnish the proper basis upon which our own Board should be set up. Even in Madras, as I had been saying a little early, we have the Board of Revenue although a proposition had been mentioned some months ago, before a change of Ministry happened in Madras, for doing away with the Board of Revenue. I think the Board of Revenue will continue to exist and will continue to deal with matters of revenue satisfactorily as it seems to have been doing at least for one and a half century. It would appear little strange to us that a legislative enactment passed in the year 1803 still

governs the constitution and the functions of the Board of Revenue in Madras ; in fact, it is so.

4 P.M.

The Madras Board of Revenue Act was formed as Madras Regulation I of 1803 and it has been a good law. That Regulation provides for the setting up of a Board of Revenue. It is really a large enactment and it is not my intention to take any time in engaging the House by reading out portions of that enactment. All that I wish to point out is that this Board of Revenue was provided for by a statute as long as 150 years ago and it has been continuing to function, and, according to reports, continues to function satisfactorily in the State of Madras. There was another enactment in 1894 conferring additional powers upon the Board of Revenue. And the Board continues to function and it is practically the final appellate authority in all matters pertaining to revenue. There the members of the Board of Revenue are not *ex-officio* members of the Board while holding other substantive appointments or other administrative offices, but function as whole-time members of the Board of Revenue. The First Member of the Board of Revenue or the Second Member or the Third Member would be a whole-time appellate authority not distracted by other administrative duties. Similarly in the Central Government, we have a Central Board of Revenue and whoever may be the members of the Central Board of Revenue it is the Central Board of Revenue that is the final appellate authority in all matters relating to revenues. The Minister for Finance in the Government of India has no appellate or revisional authority over the Central Board of Revenue. Therefore I would suggest that, if the intention is to divest the Minister in charge of the portfolio of the work,—I will not say trouble but I will say work,—of having to hear and dispose of appeals in revenue matters, the most desirable thing would be to set up a statutory Board, appoint proper persons to be the members of the Board and invest them with powers of final appellate authority. That is the best thing. But if there is any desire to retain the final authority in the Government, let them continue the existing practice. Our people are accustomed to it and I hope I shall not be misunderstood if say that our Ministers are accustomed to it and therefore let the existing practice continue. If there is any little improvement that can be made in the procedure or if there is anything that can be done to minimise the number of appeals that Government may hear, those improvements may be made.

Then, Sir, I find that Government have taken advantage of this opportunity to add just a little more of their revenues by enhancing the court fees payable on appeals before the Board. At present the court fees payable on revenue appeal before the Revenue Commissioner, to the best of my recollection, is Rs. 1-8-0 or Rs. 2. To enhance the court fees payable from Rs. 2 to Rs. 5 is not reasonable and I do not consider it just, merely because an appeal is to be heard by more than one person. And the levy of court fee of Rs. 3 on revision petition to Government is also not reasonable. After all the additional revenue that this enhanced levy might fetch may not amount to even a lakh of rupees. I do not expect the enhanced revenue would amount to even Rs. 50,000. But this enhanced levy will be remembered by the people to our disadvantage collectively as well as individually as representatives of the people. And apart from being remembered, they will certainly dwell upon it as a matter of great inconvenience and expenditure and show who are really the persons who will be knocking in appeal or revision before one or the other of these authorities.

Sir, it must be within the experience of my friend the Revenue Minister that hundreds and hundreds of petitions, upon which in the ordinary courts of law court fees of at least Rs. 2 would be payable, are presented free of court fee when the Hon'ble Minister goes on tour or happens to be

(SRI M. V. RAMA RAO.)

invited for a function at a place away from here. Large numbers of those petitions are received with sympathy and are looked into at leisure and I dare say relief is given in deserving cases without levying court fee. When no necessity is felt about the amount of court fee payable upon these appeals and revision petitions, let us not make the enhanced levy of court fee on these appeal petitions and revision petitions.

These are the important matters which I wish the Select Committee, to which this Bill is likely to be referred, would examine carefully, unless the Hon'ble Minister has any other intention with respect to this Bill. I hope that no considerations of Governmental prestige will stand in the way of our making such provisions in the Bill as will make it really effective for the purpose the Government have in their view.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ (ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ).—ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ಈ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುತ್ತದೆಯೇ, ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನುವುದು ಈ ಸಭೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಫಲವಾಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಈಗಿರತಕ್ಕ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ನಾವು ಯೋಚಿಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಹಿಂದೆ ಮಾತ ನಾಡಿದ ಸದಸ್ಯರು ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುವಂತೆ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿರುವ ಲೋಪ ದೋಷಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್ ರವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ರಾಮರಾಯರು ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಆರ್ಡರಿನ ಮೇಲೆ ಅಪೆಲೆಟ್ ಅಥಾರಿಟಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರು, ಅನಂತರ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈಗ ತಂದಿರುವ ಮಸೂದೆಯ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಜನರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಡಮೆ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಯು ಈ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಒಂದು ರೆವಿನ್ಯೂ ಬೋರ್ಡ್ constitute ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ, ಅದರ ಸದಸ್ಯರು ರೆವೆನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರು, ಎಕ್ಸೈಜ್ ಕಮಿಷನರು, ಲೋಕಲ್ ಸೆಲ್ಫ್ ಗೌವರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉಚಿತವೆಂದು ತೋರಿಬರುವ ಇನ್ನಾರಾದರೂ ಇರಬಹುದೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಇರುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದು ಆರು ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ಹನ್ನೆರಡು ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಸಂಖ್ಯೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು appellate jurisdiction ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಈ ಬೋರ್ಡಿಗೇ ಇರಬೇಕೇ ಎಂಬುದು ಸಹ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯ ವಿಚಾರ. ಏಕೆಂದರೆ, ರೆವೆನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರು original jurisdictionನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಪುನಃ appellate jurisdictionನಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿ ಬೇರೊಂದು ರೀತಿ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧುವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದುದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಮೊದಲನೆಯ ಆರ್ಡರಿಗೇ ಇತರ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳನ್ನೂ ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುವುದು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕವಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

Sri Kadidal MANJAPPA.—It is provided in clause 5 of the Bill—Exercise of powers of the Board.

> "Provided further that no appeal or revision petition against any original order referred to in sub-section (2) of section 4 shall be heard by the member who passed the original order."

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಲೂಡ್ ಮಾಡುವ ಏರ್ಪಾಡೂ ಸಹ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಒಬ್ಬರು ಒಂದು ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವಾಗ ಅವರು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಆರ್ಡರಿನ ಮೇಲೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ ಸಭೆಯ ಇತರ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮನೋಭಾವ ವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯರು ಮೆಕ್ಯಾನಿಕಲ್ ಮೆಷೀನುಗಳಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಈ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರೂ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಬೋರ್ಡು ಹೇಗೆ ರಚನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಕೆಳಗಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ತೀರ್ಮಾನದ ಮೇಲೆ ಅಪೆಲೆಟ್ ಜ್ಯೂರಿಸ್‌ಡಿಕ್ಷನ್ ಎಕ್ಸರ್‌ಸೈಜ್ ಮಾಡುವವರು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ನೋಡತಕ್ಕವರಿರಬೇಕು. ಈ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ದಿನಕ್ಕೆ 15 ಘಂಟೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೂ ಸಾಲದಷ್ಟು ಕೆಲಸವಿರುತ್ತದೆ. ಅವರುಗಳಿಗೆ ಈ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹಚ್ಚಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಮಾಟಿಂಗಿನ ದಿವಸವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಕೊಂಡರೂ ಆ ದಿವಸ ಏನೇನು ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಬರುತ್ತವೆಯೋ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ್ಗೆ

ಮಾಟಿಂಗು ಸೇರುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಮಾಡುವ ತೀರ್ಮಾನವೇ ಕೊನೆಯದೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಅವರ ತೀರ್ಮಾನದಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪೀಲು ಇರುತ್ತದೆ. Miscarriage of justice ಆದ ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪೆಲೇಟ್ ಜ್ಯೂರಿಸ್‌ಡಿಕ್ಷನ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಅಧಿಕಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದೆ ಎಂದಮೇಲೆ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಾಡಿದ ಆರ್ಡರ್‌ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಪೀಲು ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಪ್ರಕಾರ ಈ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಗಾಡಿಯ ಏದನೆ ಚಕ್ರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಒಂದುತಿಂಗಳನಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. In a way a fifth wheel is attached to the coach; where to attach it and how to attach it, it is for the Hon'ble Minister Sri Kadidal Manjappa to say. Miscarriage of justice ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ವಿಶಾಲವಾದ ಅರ್ಥ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಶಾಸನಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆದರೆ ರೂಲ್ 26-27ರ ಪ್ರಕಾರ ಅಪೀಲು ಇರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ miscarriage of justice ಗೂ ಸಹ ಅಪೀಲಿದೆ ಇವೆರಡು ಪದಗಳನ್ನೂ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೂ ಅಳವಡಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ತಾವು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇರಬೇಕು ಎಂದರೆ—ಇತರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಇರಬಾರದು. ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ರಾಮರಾಯರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಇಲಾಖಾ ಮೊಬ್ಬೀಸರರುಗಳಿಗಿಂತ ಉನ್ನತ ದರ್ಜೆಯ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಇದ್ದರೆ ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕು. One man ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿ ಈಗ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಇದೆಯೋ ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಈ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಉತ್ತಮ. ಆಗ್ಯೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ point of law ಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯಕಬಿದ್ದರೆ ರಿವಿಷ್ಡ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈಗಿನ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ mass contact ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆ ತಮಗಿದ್ದರೆ ಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರಬೇಕು. (ನಗು!) ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗಬೇಕು, ಬಹಳ ಬೇಗ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ದೊರೆಯಬೇಕು, ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಿರುಕುಳ ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಿದ್ದರೆ ಮನೂಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವ ರೀತಿಯ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗ ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ರೀತಿನೀತಿಯೇ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾದರೆ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ. ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಯಾವರೀತಿ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕವರು, ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವುದು ತತ್ವಶಃ ಸರಿಯಲ್ಲ, ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಮಗಿದ್ದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರು ಇರತಕ್ಕ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ರಚನೆಮಾಡಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ Board of Revenue with one man ಸಾಕು. ಆಮೇಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮೂರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು. ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ; ಅದರ ಅನುಭವದಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಸೇರಿಸಬಹುದು. ಈಗ್ಯೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡೋಣ. ಬೋರ್ಡು ಮಾಡಿದ ತೀರ್ಮಾನದಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ರಿವಿಷ್ಡ ಅಧಿಕಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಅವರ ಆರ್ಡರೇ ಫೈನಲ್ ಎಂದು ಮಾಡಿ. ಅದರಮೇಲೆ miscarriage of justice ಮುಂತಾದವು ನಡೆದರೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಈ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರಮಾಡಿ ತಾವು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದರೆ ಆಗ ಈ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ರೀತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕಾಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಗೆಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯಮಾಡಿ. ಕೆಲವು ಕಾಲ ನೋಡೋಣ. ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತಂದರೆ ಆಗ್ಯೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಈಗಲೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸು ಇದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಡುಮಾಡಿ. ಆಮೇಲೆ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮಸಿಯಪ್ಪ (ಹಿರಿಯೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮೈಸೂರು ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬಿಲ್ಲು ಕೇವಲ 14 ಕ್ಲಾಸುಗಳು ಮತ್ತು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಷೆಡ್ಯೂಲು ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲು. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೇಲೂ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನೇಕರು ಬಹಳ ಕಾಲ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿ ಬಹಳ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಇದರ ಮೇರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಷಣ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕಾಣದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದವನ್ನು, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ, ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಉದ್ದೇಶ ಬಹಳ ಘನವಾದದ್ದು, ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಕ್ಷಿಗಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಎಂದರೆ ಜಾಗ್ರತೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ವಿಳಂಬವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಪೆಚ್ಚಪಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಉದ್ದೇಶ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಇದು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕಕ್ಷಿಗಾರರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಎಂದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರರು, ಸಬ್ ಡಿವಿಜ಼ನ್ ಆಫೀಸರು, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು, ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ, ಹೀಗೆ ನಾನಾ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ

(ಶ್ರೀ ವಿ. ಮಸಿಯಪ್ಪ.)

ದೊರಕಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಈ ಮನೂದಾ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಈಗ ಹಾಲ ಇರತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಯಾವುದನ್ನೂ ಕಡಮೆ ಮಾಡದೆ ಈ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಕಕ್ಷಿಗಾರರಿಗೆ ಜಾಗ್ರತೆ ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಡೀಲ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ರಿವಿಷ್ಟ್, ಅಪೆಲೆಟ್ ಜ್ಯೂರಿಸ್‌ಡಿಕ್ಷನ್ ಈ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿ ಆ ಮೂಲಕ ಬೇಗ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಈಗ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಮನೂದಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕಾಣುವುದು ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಎಂದರೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಲ್ ಹೆಡ್ಸ್, ಎಂದರೆ, ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮೀಷನರು, ಎಕ್ಸೈಜ್ ಕಮೀಷನರು, ಎಲ್.ಎಸ್.ಜಿ. ಕಮೀಷನರು ಇರುವಂಥ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆಮಾಡಿ ಅವರು ನ್ಯಾಯ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಕಕ್ಷಿಗಾರರಿಗೆ ಹಾಲ ಇರತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಕಳೆದ ಹಾಗಾಯಿತು, ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಅಪ್ರೋಚ್‌ಮಾಡಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಒಂದು ಸ್ಟೇಜ್ ಕಡಮೆಯಾಯಿತು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ನ್ಯಾಯ ಜಾಗ್ರತೆ ಒದಗಿಸಲಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗಾದರೂ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ಸೌಲಭ್ಯ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆವೋ ಅದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೇ ಈ ಒಂದು ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ವಹಣ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕಾಲ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರು ಇಲಾಖಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಸೇರಿ ನ್ಯಾಯ ಕೊಡಬೇಕು, ಅದೂ ಕೊನೆಯ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಎಂಬುದು, ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಕಮಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ ಇರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಬರದೇ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಅಡ್ಜರ್ನ್ ಆಗಿ, ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರು ನುಮ್ಮನೆ ವಾಪಸು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಿಂದ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಜಾಗ್ರತೆ ಆಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ತಡವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾದದ್ದು. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಶದೀಕರಿಸುತ್ತಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಅಪೀಲು ಪೆಟಿಷ್ಟಗಳು, ರಿವಿಷ್ಟ್ ಅಪ್ಲಿಕೇಷ್ಟಗಳು ಎಷ್ಟು ಎಂಬ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ತಪ್ಪೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರು. ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ವರಿಗೇನೋ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲಸ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೂ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಇದರ ಪೂರ್ಣ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಈಗ ಹಾಲ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮೀಷನರ ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ರಿವಿಜ್ ಅಪ್ಲಿಕೇಷ್ಟಗಳೆಷ್ಟು; ಎಕ್ಸೈಜ್ ಕಮೀಷನರ್, ಎಲ್. ಎಸ್, ಜಿ. ಕಮೀಷನರ್ ಇವರುಗಳ ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ಅಪ್ಲಿಕೇಷ್ಟಗಳು ಎಷ್ಟು; ಅವರು ಆ ಅಪೀಲುಗಳನ್ನು ವಿಲೇಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಎಷ್ಟು; ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ವಿಲೇಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ; ಅವರಿಗೆ ಈ ಮನೂದಾಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ—ಎಂಬ ಈ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ, ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಸರ್ವೇ ಸಾಧಾರಣ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಈ ದಿವಸ ಕೆಲಸ ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಮಗಂತೂ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ, ಸ್ವಾಮಿ.

ಇನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಒಂದೆರಡು ಪ್ರಾವಿಜ್ಞಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಾದರೆ, ಸೆಕ್ಷನ್ (5) ರ ಪ್ರೊವೈಜೋವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಓದಿ ಹೇಳಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದ. ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದವರೇ ಈಗ ಎರಡನೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಒಂದು ಪ್ರೊವೈಸೋ (2) ರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

> "5(2): Provided further that no appeal or revision petition against original order referred to in sub-section (2) of section 4 shall be heard by the member who passed the original order."

> "4(2): The appellate or revisional powers exercisable by or under any enactment, regulation, rule or order having the force of law by the State Government against any original order passed by the Revenue Commissioner, the Muzrái Commissioner, the Commissioner for Land Records, the Excise Commissioner, the Commissioner of Sales Tax, the Commissioner for Local Self-Government or the Commissioner of Stamps, shall be exercisable by the Board."

ಎಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆದ್ದರುಗಳಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಾಯಿತು.

4-30 P.M.

ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದಾದ ಕೇಸುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇನು ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾ

ಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಈ ಬೋರ್ಡು ಚರಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಇಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರಾದರೂ ಇದ್ದು ಕೇಸನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಆರ್ಡರು ಮಾಡಬೇಕು. ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಾವಿಸೋದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದು ಕೇಸನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ತೊಂದರೆ ಕೂಡ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿದೆ.

ಇನ್ನು 6ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ "Powers of revision of the State Government" ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾವಿಸೋ ಸಹ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ:

> "Provided that nothing in this section shall apply to—
>
> (i) any order of the Board under the Mysore Sales Tax Act, 1948 (Mysore Act XLVI of 1948) or the Motor Spirit (Taxation on Sales) Act, 1949".

ಈ ಪ್ರಾವಿಸೋ ಏಕೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಾನೂನುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಬರುವ ಕೇಸುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಿವಿಷ್ ಅಧಿಕಾರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಆಗಿರುವ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಮಿಷನರ ಮೇಲೆ ಅಪೀಲ್ ರಿವಿಷನ್ನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಈ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಾವಿಸೋವಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವುದಕ್ಕೇಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ! ಒಂದುವೇಳೆ ಈ ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು, ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಈ ಪ್ರಾವಿಸೋ ಉದ್ದೇಶವೇನು! ಇದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮೂರನೆಯ ಥಾಪ್ಷರಿನಲ್ಲಿ "Pending proceedings to be transferred to the Board" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದು ಈಗಾಗಲೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿರುವ ರಿವಿಷ್ ಮತ್ತು ಅಪೀಲುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಕ್ಲಾಜೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕೇಸುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರು, ಎಲ್.ಎಸ್.ಜಿ. ಕಮಿಷನರು ಮುಂತಾದವರು ಹಿಯರ್ ಮಾಡಿ ಆರ್ಡರು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥವು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪೀಲುಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಇಂಥ ಕೇಸುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪುನಃ ಈ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತೀವೆ, ಯಾರು ಆರ್ಡರು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಅವರೇ ಪುನಃ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹಿಯರ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ . . .

Mr. SPEAKER.—Sri Masiyappa, there is a provision that he should not sit over his own judgment.

Sri V. MASIYAPPA.—That would be a still more anomalous position.

ಏಕೆಂದರೆ ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೆಲಸ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಅನುಭವ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಆ ಸಂಬಂಧಪಾದ ಕೇಸನ್ನು ಹಿಯರ್ ಮಾಡದೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರು, ಎಲ್.ಎಸ್.ಜಿ. ಕಮಿಷನರು ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಡೀಲ್ ಮಾಡದಿರುವವರು ಈ ದಿವಸ ಡೀಲ್ ಮಾಡಿ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದು ಸಮರ್ಪಕವಾದೀತು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯು ಕೆಲವಾರು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೆವಿನ್ಯೂ, ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್, ಎಕ್ಸೈಜ್ ಕೇಸುಗಳೇ ಅನೇಕ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಾದರೆ ಮೈನೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಅಫೆಕ್ಟಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲು ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮುಂಚೆ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. This is a Bill which touches the larger section of the public. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇದನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆ, ಬಿಡಬೇಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಒಪೀನಿಯನ್ ಎಲಿಸಿಟ್ ಮಾಡಲು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸರ್ಕ್ಯುಲೇಷನ್‌ಗೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಸೂದೆಯು ಈಗಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನಭಿಪ್ರಾಯ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದಾಗ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಪೀಲುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬೇರೊಂದು ಕೋರ್ಟನ್ನು ಅಥವಾ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಜಾಗ್ರತೆ ಅವು ಫೈನಲಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅಪೀಲು ಕೋರ್ಟುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಸೇರಿ ಇದರಿಂದ ಕಾಲವಿಳಂಬವಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ, ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯಲು ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಭಯವಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮಗೊಂದು ರೆವೆನ್ಯೂ ಬೋರ್ಡ್ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಕೇಳಿದ ಉದ್ದೇಶವೇ ಬೇರೆ. ಹಿಂದೆ 1946ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಪೀಲುಗಳೆಲ್ಲಾ ಇಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆಗ ಅವರು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರೊಸೀಜರಲ್ ಮ್ಯಾಟರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಕುಂದು ಕೊರತೆಯಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಇಫ್ಲ್ಯುಯನ್ಸ್ ಅಥವಾ ಪ್ರಭಾವ ಹೆಚ್ಚುಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಒಂಬೊಂದು ಅಪೀಲು ಫೈನಲಾಗಬೇಕಾದರೆ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ನೂರು ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ ಆರರ ಪ್ರಕಾರ ರಿವ್ಯೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರಿವ್ಯೂ ಅಂದರೇನು? ಈಗ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಂಟನೆಯ ರಿವ್ಯೂ, ಒಂಬತ್ತನೆಯ ರಿವ್ಯೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Sir, the Member is giving a wrong picture; we are not reviewing in that way.

Mr. SPEAKER.—Will the Hon'ble Member disclose some of such instances, because it is a very serious charge?

Sri Kadidal MANJAPPA.—I request the Hon'ble Member to let me know the number of cases where Government

(SRI KADIDAL MANJAPPA.)

has given a decision and again revised it.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I accept the challenge. Has the Minister not come across such cases, I ask.

Mr. SPEAKER.—But the Revenue Minister desires to know if there are any such cases; you can point out.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I will quote tomorrow, Sir. ಈಗ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಇಂಥ ಕೇಸುಗಳು ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಮುಂದೆ ಕೋಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಎಂಟನೆಯ ರಿವ್ಯೂ, ಒಂಬತ್ತನೆಯ ರಿವ್ಯೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಲ್ಲಾ, ಆ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಯಾವುವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕೇಸನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಐದನೆಯ ರಿವ್ಯೂ ಆಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಡಿನೈ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೆ, ಹೇಳಲಿ.

Mr. SPEAKER.—This is the only case you have said. (*Laughter.*)

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಬೇಕಾದರೆ ಬರೆದು ನಾಳೆಯ ದಿವಸ ತಂದುಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ರೀತಿ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ನನ್ನದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಕೇಸನ್ನು ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ writ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಇದೆ. ಎಂಟನೆಯ revision petition ಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಬಹುದು. ಈ caseನಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿಯೇ ವರ್ತಿಸಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಥವಾ procedureನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಹತ್ತು-ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಫೈನಲ್ ಆದ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಪುನಃ review ಮಾಡಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಈ ರೀತಿ ಅವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I am referring to . . .

Mr. SPEAKER.—Please wait. On the point said by the Member that revision was admitted on a case sufficiently old and decision given after reviews eight or nine times, I think the Minister is entitled to make a statement.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—Yes, let him make a statement. (*Interruption.*)

Sri L. SIDDAPPA (Chennagiri).—He is entitled to make, Sir.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Sir, the state of affairs that he has pictured is not prevailing now. I am not aware of any case in which the revision petition is entertained and decision given for the 8th time.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Not by you.

Mr. SPEAKER.—He is entitled to reply so far as he is concerned.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಇನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. 1940ನೆಯ ಇನವಿಯಂದಲೂ ಈಗ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಪದ್ಧತಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾವರ್ತನೆ ಇದೆಯೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದಲೋ ಏನೋ, ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಒಂದು impartial tribunal,—ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿರುವ ಹಾಗಿದೆ. ಈ impartial tribunalಗೆ ಪೂರ್ಣಾಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ಅದೇ appellate authority ಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಬಡವರಿಗೆ ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚು, ವೆಚ್ಚವಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ.

ಈಗ ಸೆಕ್ಷನ್ ಆರರ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಸ್ಟೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ interfere ಮಾಡಬಹುದೆಂದಿದೆ.

Mr. SPEAKER.—According to the Bill, the Government are entitled to call for records on revision. The powers of revision are now kept on.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—It is said "The State Government may at any time....." What does 'at any time' mean? It is very comprehensive. Even after 100 years they may call for records on cases which have been disposed of previously.

Mr. SPEAKER.—Your interpretation is not correct. 'At any time' means, even if there is no appeal, they are entitled as a matter of right, if there is miscarriage of justice, to call for records. That is the interpretation.—Not on the previous cases which have been disposed of.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಇದಕ್ಕೆ period fix ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. At any time ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ತೀರ್ಮಾನವಾದ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೂ ಆ ಕೇಸನ್ನೂ ಪುನಃ ಸರ್ಕಾರದವರು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬಹುದೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ (ಮೈಸೂರು-ಉತ್ತರ).—ನೀವೇ suggest ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸೆಕ್ಷನ್ interpretation ವಿವರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ (ಹುಲಯೂರು ದುರ್ಗ).—ತಮ್ಮ interpretation ಯಾವರೀತಿ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—"ಯಾವಕಾಲದಲ್ಲಾದರೂ" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಆಮೇಲೆ ಈ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೆವಿನ್ಯೂನಲ್ಲಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರ್, ಎಕ್ಸೈಜ್ ಕಮಿಷನರ್, ಕಮಿಷನರ್ ಆಫ್ ಲೋಕಲ್ ಸೆಲ್ಫ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರಾದರೂ ಇರುವುದಾದರೆ—ಇಬ್ಬರು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಮೂರುಮಂದಿ ಇದ್ದರೆ ಆಗ ಬಹುಮತ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೋ ಆರೀತಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಇದ್ದರೆ ಇಬರು ಒಂದುರೀತಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೂ ಮತ್ತಿಬ್ಬರು ಬೇರೊಂದು ರೀತಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೂ ಬಂದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಓದಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ—page 50.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಅದರಲ್ಲಿ—

> "Provided that where the Bench hearing the appeal, petition or application, is composed of two members and the members composing the Bench differ in opinion on any point material for the decision of the case, they shall state such point, and the case shall then be heard upon that point only by another member of the Board, and such point shall be decided according to the opinion of the majority of the members including those who first heard it."

ಇಬ್ಬರು ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಜನರು ಇದ್ದರೆ ಏನುಮಾಡುವುದು ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—Rules will be provided for those things.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಈಗ ನೇರವಾಗಿ, ಶ್ರೀ ರಾಮರಾಯರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಂದ ತೀರ್ಮಾನವಾದಮೇಲೆ ಫೈನಲ್ ಅಪೀಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಷ್ಟವಸ್ಟೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಪ್ತಿಕರವಾದುದೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಿನ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಅವರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿಯ ದೋಷಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಈಚೆಗೆ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆಕ್ಯುಪೇಷನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿಚಾರ ಅವರೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ discipline ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Mr. SPEAKER.—May I request the Member to speak only on the provisions of the Bill ?

Sri J. MOHAMED IMAM.—These are all auxiliary ones. (*Laughter*)

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member may confine himself to the provisions of the Bill.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಇಷ್ಟು ನಿರ್ಬಂಧಮಾಡುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಯಾವ ಯಾವ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಹೇಳದೇ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—I have no objection to your making a reference to the provisions in the Bill, but not to what the Chief Minister said outside the House regarding certain other matters.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಈ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇರುವುದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು miscarriage of justice ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ. ಒಬವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರು, 1000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಕೊಡಲೇಕೂಡದು, ಬೇಕಾದರೆ ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಒಬವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅನೇಕ ತಪ್ಪುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಒಂದೊಂದು ಅಪೀಲು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಬೇಕಾದರೆ ವರ್ಷ, ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಈಗಲೇ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇದರ ಪ್ರಕಾರ 10-12 ವರ್ಷಗಳಾಗುತ್ತವೆಯೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ನನಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಪೀಲು ಕೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕು. ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಮಧ್ಯೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರ ಒಂದು ಆಫೀಸು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಅದು ಒಂದು ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸು ಆಗುತ್ತದೆ. ಫಸ್ಟ್ ಮೆಂಬರು, ಸೆಕೆಂಡ್ ಮೆಂಬರು, ಥರ್ಡ್ ಮೆಂಬರು ಎಂಬುದಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಅಡಿಷನಲ್ ಆಫೀಸರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬಡಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀಮಾಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕ್ಯುಲೇಷನ್ನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಡೆಫರ್‌ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು 1954 ನೇ ಇಸವಿಯ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬೋರ್ಡ್ ಮಸೂದಾಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಮಸೂದೆಯ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮತ್ತು ಆ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಬೋರ್ಡುಗಳು ನಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲಲ್ಲ ಪಿಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರಗಳಲ್ಲೂ ಇವೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಅಪೀಲುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅಪೀಲುಗಳ ಮೂಲಕ ಬರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಶೀಘ್ರ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೂ

(ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ.)

ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚಿಸಿ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಮಾನ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚನೆಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ನಿತ್ಯ ಆಡಳಿತ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸತಕ್ಕ ಏನೊಂದು ಸಂದರ್ಭ ವಿದೆಯೋ ಅದು ಹೋಗಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದು ನ್ಯಾಯ ಬೇಗ ದೊರಕಬೇಕು. ಇವೆರಡೂ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳು. ಇವು ಎರಡೂ ನೆರವೇರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಅಪೀಲುಗಳು ಬರತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರನೇಕರು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿರತಕ್ಕವರು ಆ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಒಬ್ಬ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರು ಹೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ರೆವಿನ್ಯೂಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ತೀರ್ಪು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೋ ಅದೇ ತೀರ್ಪಿನ ವಿಷಯ ಮತ್ತೆ ಬಂದಾಗ ಅವರೇ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಗುಣಗಳಿಗೆ ನರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅಥವಾ ಅವರ ನ ಹ ಪಾ ಟಿ ಗ ಳು ಏನು ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೋ ಆ ಕಡೆಗೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ವಾಲತಕ್ಕದ್ದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ಜನಗಳಿರುವುದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬೋರ್ಡಿನ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಿಜವಾದ ಭಾವನೆ, ಸ್ವಾಭಾವಿ.

ಇನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಇತರ ಅಂಶಗಳಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ; ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬೋರ್ಡಿನ ಸದಸ್ಯರು ಖಾಸಗೀ ಜನರಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರು ಪೂರ್ಣ ಕಾಲಾವಧಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಭಾವಿಸುವುದಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇತರ ಇರಾಖೆಗಳವರ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ವಹಿಸಬಹುದು, ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ, ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಕಡಮೆಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ಖರ್ಚಿಗೆ ಒದಗಿಸಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಟೋರ್ಸ್ ಪರ್ಚೇಸ್ ಕಮಿಟಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ ೀವೆ. ಆ ಬಾಬನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ವಹಿಸಬಹುದು. ಅದರಂತೆಯೇ ರೇಬರ್ ಇರಾಖೆ ಇದೆ; ಅವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇವರಿಗೆ ವಹಿಸಬಹುದು. ನಾನು ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಪೂರ್ಣ ಕಾಲಾವಧಿ ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಅದಕ್ಕೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಈ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಈಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ರೂಪುಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ತಂದು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಮ್ಮಮುಂದೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Now the House will rise and meet tomorrow at 12.

The House adjourned at Five of the Clock to meet again the next day Thursday, the 14th October 1954 at Twelve of the Clock.

WD 3539—GPB—550—6-11-54